

Sygn. akt VI U 360/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant Beata Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia (...), w ten sposób, że przyznaje Z. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 6 czerwca 2019 roku do 12 lipca 2019 roku.

Sygn. akt VI U 360/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) odmówił Z. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 6 czerwca 2019 roku do 12 lipca 2019 roku. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że ubezpieczony wykorzystywał zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem, bowiem w okresie swej niezdolności do pracy przebywał w innej miejscowości, gdzie opiekował się swoją wnuczką.

(decyzja z dnia 15.07.2019r. – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji Z. B. wniósł odwołanie, w którym wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za okres wskazany w tej decyzji. Odwołujący podał, że dnia 17 czerwca 2019 roku, kiedy została przeprowadzona kontrola ZUS, przebywał u córki, która zaprosiła go na obiad i poprosiła, czy nie mógłby pozostać przez kilka godzin u niej z jej 13-letnią córką. Odwołujący podał, że taka jego aktywność nie mogła spowodować przedłużenia okresu jego niezdolności do pracy.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu ZUS powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. B. był niezdolny do pracy w okresie od 6 czerwca 2019 roku do 12 lipca 2019 roku, okres ten był objęty jednym zwolnieniem lekarskim. Na zwolnieniu lekarskim była adnotacja, że chory może chodzić. Dnia 17 czerwca 2019 roku pracownicy ZUS przeprowadzili kontrolę prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego w miejscu zamieszkania odwołującego. Nie zastali go oni w domu, odwołujący bowiem tego dnia przebywał w W. u swojej córki, gdzie poszedł na obiad, po którym pozostał tam jeszcze przez kilka godzin razem ze swoją 13-letnią wnuczką.

(dowód: zwolnienie lekarskie, pismo z dnia (...). i mail z dnia (...). – akta organu rentowego, zeznania odwołującego Z. B. – protokół rozprawy z dnia 30.12.2019r.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu, nie podniosły jego nieautentyczności. Były one zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Do ustalenia stanu faktycznego w sprawie przyczyniły się także zeznania Z. B., które były spójne i wiarygodne. Brak było podstaw by odmówić im wiarygodności w jakimkolwiek zakresie.

Strony nie wnosily o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą ww. rozstrzygnięcia organu rentowego jest regulacja zawarta w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2019 roku, poz. 645; dalej jako: ustawa o świadczeniach). Zgodnie z tym przepisem ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Zachowaniem niezgodnym z celem zwolnienia określić można takiego typu postępowanie, które w powszechnym odczuciu jest nieodpowiednie dla osoby chorej i może nasuwać wątpliwości co do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 czerwca 2012 roku, sygn. akt I UK 70/12, nie każdy przejaw aktywności stanowi wypełnienie przesłanki z art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, powodujące utratę prawa do zasiłku chorobowego. Jednocześnie w orzecznictwie wskazuje się, że sporadyczna aktywność nie może uzasadniać uznania, że zwolnienie lekarskie jest wykorzystywane niezgodnie z jego celem (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 roku, sygn. akt I UK 606/12, czy w wyroku z dnia 9 października 2006 roku, sygn. akt II UK 44/06).

W ocenie Sądu zachowanie ubezpieczonego, który jeden raz wyszedł poza dom udając się do nieodległego mieszkania swojej córki, gdzie następnie spędził kilka godzin na obiedzie i przebywając ze swoją 13-letnią wnuczką, nie może być uznane za wykorzystywanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wskazał w jaki sposób taka aktywność miałyby wpłynąć negatywnie na zdrowie Z. B.. Należy również pamiętać, że odwołujący miał adnotację, że może chodzić. Taka adnotacja uprawnia go do wychodzenia z domu, do sklepu, na obiad, czy do apteki, aby kupić leki. Nie można w ocenie Sądu z zakresu takich czynności wyłączyć wyjścia z domu także do mieszkania swojej córki, gdzie przygotowany został dla odwołującego obiad.

Reasumując, Sąd uznał, że odwołanie jest zasadne, nie została bowiem spełniona przesłanka do utraty prawa do zasiłku chorobowego określona w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach.

Biorąc pod uwagę dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania Sąd na mocy ww. przepisów oraz art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) roku i przyznaje Z. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 6 czerwca 2019 roku do 12 lipca 2019 roku.